

Font Nova de Can Pobla

Matadepera

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Can Pobla
Emplaçament Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac
Alçada: 835

Coordenades:

Latitud: 41.63337
Longitud: 2.01634
UTM Est (X): 418069
UTM Nord (Y): 4609538

Classificació

Número de fitxa 08120 - 312
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: No raja i no mhi ha hagut manteniment des de fa molt de temps.
Protecció Inexistent
Observacions protecció: En la fitxa número 2 del Catàleg de Béns arqueològics a protegir, es contempla un perímetre de protecció de les feixes de Can Pobla, que sembla arribar fins a la font, però en cap cas es preveu ni s'esmenta la seva protecció física.
(Pla d'Ordenació Urbanística Municipal aprovat definitivament per acord de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona, adoptat en la sessió de 14 de maig de 2009, i publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya núm. 5469 el dia 22 de setembre de 2009).
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08119A006000020000YH

Autoria de la fitxa
Data de registre de la fitxa:

Jordi Montlló Bolart
dt., 30/03/2021 - 15:51

Descripció

La Font Nova de Can Pobla està situada al sud de la casa, en el camí que voltant-la pel darrera condueix cap el Revolt Rodó. Abans d'arribar al revolt, a mà dreta, entremig de les esclarissades alzines, s'observa una feixa ben ampla. Baixant pel marge, a una quinzena de metres, s'endevina la part superior de la paret.

L'estructura consisteix en un muret d'una vintena de metres de llargària, en forma de lluna minvant, perfectament simètrica. El mur, de 0'50 m de gruix, està fet amb pedra, collat amb morter de calç. Només l'ampit esquerra ha perdut l'arrebossat a la part superior.

El brollador se situa al bell mig de l'estructura muraria. Consta d'una fornícula, decorada amb una petita volta de pedra disposada a sardinell. A la part inferior, hi ha un pedrís o ampit que serveix per a col·locar-hi el càntir. S'hi observen tres brolladors diferents, sense aixeta.

Actualment no hi surt aigua.

Observacions:

La font tal i com es coneix avui en dia, sembla datar de la mateixa època de remodelació de la casa. Però és molt possible que ja existís amb anterioritat.

Història

En la transcripció d'un text transcrit per J.M.Q d'un document de 1539 propietat de Josep Maria Quadras, que es pot llegir en el llibre de Miquel Ballbé (BALLBÉ:1985), s'esmenten varies fonts propietat de Jaume Pobla, Pagès de la parròquia de Sant Llorens de Mont, Bisbat de Barcelona i el seu fill, Pau Pobla, pages també de dita parròquia:

“(…)tenim i possehim totes aquelles cases, vulgarment anomenades, de Sant Esteve ab totes las terras, honors y possessions y ab ses entrades y eixides, drets y pertinències suas universals situades en la Parroquia de Sant Llorens del Mont, Bisbat de Barcelona, unides ab lo mas Seró, Mas de Taverner, Mas de Riquer y Mas de la Costadelau, units y agregats, com y alevats ab dites cases.

ITEM: totes aquelles pesas de terra separades (...) y en lo superior singlees lo camí per lo qual se puja a dit coll de las Arenas a dit Monastir y es edificat en lo mateix Single, per lo qual passa dit camí. Lo qual son de dit Monastir y aquest Single no son compresos en lo Establiment y Concessió a nosaltres fet y de la predita pujada en...es dita cova, sempre va per lo peu de la predita pujada per lo single de dita cova passant sobre el single de Home mort harrant sempre per lo peu de dita pujada en lo peu de la qual surten quatre fonts separades fins al Cap, es al cap damunt de dita que Roca que vá y fa volta el camí cerca la Vall Freda de dit Monastir (...) y va linea recta en aquella gran pedra o Codul que es en la carta y despres va fins a dita buiga den Paret y de dita Buiga baixa y compren aquell altra Single per lo qual pasa el camí que va a dita Casa de Sant Esteve al terme de Sant Llorens de vall y inclou la Buiga anomenada den Buguñá y den Oliveras, en lo qual singla y ha una Font dita de las Alias y va per dit single així com per las pujades inferiors (...).

Bibliografia

BALLBÉ, Miquel (1985). Masos i Pairalies de Matadepera. Caixa d'Estalvis de Terrassa.

